

ІНВЕСТИЦІЙНИЙ КЛІМАТ ЯК ФАКТОР НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

Стратегічним завданням держави на сьогоднішній день є забезпечення політичних, соціально-економічних, фінансових, культурно-історичних, організаційно-правових і географічних факторів. Ці фактори впливають на розвиток країни та її окремих регіонів суттєво залежить від величини та рівня використання інвестиційних вкладень. У свою чергу інвестиційні вклади регіону залежить від рівня забезпечення інвестиційної безпеки. В умовах фінансово-економічної кризи та невизначеності пріоритетів розвитку держави та її регіонів загрози інвестиційній безпеці можна усунути або зменшити шляхом поступового створення сприятливого інвестиційного клімату країни.

Окремими аспектами формування системи забезпечення інвестиційної безпеки держави займалися такі дослідники, як: О. Барановський, Г. Берляк, Р. Бузін, Л. Горностаєва, І. Губенко, Н. Дацій, В. Кириленко, Д. Литвинов, О. Малютін, С. Савелко, Г. Харламова, Ю. Шеховцова. Однак і досі в економічній літературі відсутні як однозначні підходи до формування системи забезпечення інвестиційної безпеки держави, так і комплексна оцінка стану її формування в Україні.

Інвестиційний клімат держави – це сукупність політичних, правових, економічних факторів, які забезпечують інвестиційну діяльність вітчизняних та іноземних інвесторів. На інвестиційний клімат держави чинять вплив багато факторів, вирішальне значення серед яких мають політична стабільність, ступінь втручання уряду в економіку, відношення до вітчизняних та іноземних інвестицій, наявність чи відсутність природних ресурсів, демографічна ситуація, географічне положення, рівень та динаміка ключових макроекономічних показників.

До основних факторів, що формують інвестиційний клімат, відносять:

- 1) політичну волю адміністрації (створення загальних умов інвестиційної діяльності, валютне регулювання, стабілізація національної валюти, забезпечення інвестиційного рейтингу держави чи регіону);
- 2) правове поле інвестиційної діяльності ;
- 3) стан інвестиційного ринку (функціонування фондових бірж, наявність інфраструктури тендерів);
- 4) статус іноземного інвестора (режим іноземного інвестування, умови реєстрації іноземних інвестицій і спільних підприємств, наявність вільних економічних зон);
- 5) стан фінансово-кредитної системи (інвестиційна діяльність банків, рівень цієї діяльності, рівень розвитку системи небанківських фінансово-кредитних установ);
- 6) рівень розвитку продуктивних сил;
- 7) рівень розвитку інвестиційної сфери (рівень розвитку будівельного комплексу, система матеріально-технічного забезпечення інвестицій, умови комплектування обладнання);
- 8) інвестиційну активність населення (виконання державної програми приватизації, зміна структури форм власності, мотивація дій індивідуальних інвесторів).

Найвагомішим фактором, який впливає на інвестиційний клімат у державі, є її податкова система. В Україні фіскальне середовище знаходиться у стані реформування, про що свідчить доволі довге очікування прийняття нового Податкового кодексу. Відповідно до Концепції реформування податкової системи України, основним завданням реформування оподаткування є зниження податкового навантаження на економіку. Обравши європейський шлях розвитку, Україна взяла на себе зобов'язання наблизити законодавство про непряме оподаткування і оподаткування підприємств до норм і стандартів податкового права ЄС (Ст. 51 Угоди про партнерство та співробітництво між Європейськими Співтовариствами й Україною). За час дії Угоди зроблені важливі кроки в цьому напрямку. У сфері непрямого оподаткування враховано основні вимоги базових нормативних актів Євросоюзу – Директиви Ради 2006/112/ЄС про спільну систему податку на додану вартість і Директиви Ради 92/12/ЄЕС про загальну систему зберігання, обігу й моніторингу за підакцизними товарами. Водночас податкова система України будується з урахуванням податкових норм права Генеральних угод з тарифів і торгівлі, Світової організації торгівлі та інших міжнародних організацій – Організації економічного співробітництва й розвитку, Організації Об'єднаних Націй. І все ж нормативно задекларовані принципи іноземного інвестування в Україну й практика їх реалізації свідчить про наявність певних прогалів, через які інвестори не поспішають відкрито структурувати свої інвестиції безпосередньо в рамках українського законодавства й податкової системи.

Можна зробити висновок, що існує певна незбалансованість механізмів створення сприятливого інвестиційного клімату в Україні. Це є сигналом для здійснення низки заходів, які повинні мати комплексний характер і поєднувати реформування внутрішнього законодавства з укладенням двосторонніх міжнародних угод з оподаткування на взаємовигідній основі. Тому основними завданням регулювання інвестиційної діяльності мають стати:

- 1) створення сприятливого інвестиційного середовища шляхом стимулювання національних інвесторів здійснювати інвестиції;
- 2) концентрація грошових потоків на пріоритетних напрямках розвитку економіки;
- 3) акумуляція достатнього обсягу фінансових ресурсів у провідних банках країни;
- 4) забезпечення доступності кредитів для позичальників шляхом зниження їх вартості;
- 5) забезпечення пріоритетного виділення кредитних ресурсів на пільгових умовах рефінансування банкам, які кредитують високоефективні інвестиційні проекти.

Список літератури:

1. Стаття Гордієнка В.П. «ІНВЕСТИЦІЙНА БЕЗПЕКА ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ РЕГІОНУ»
http://r250.sudu.edu.ua/bitstream/123456789/57432/8/Hordiienko_investment_potential.pdf
2. Стаття Мороза М. О. «СТАН ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ» file:///C:/Users/LENOVO/Downloads/114499-243553-1-PB.pdf
3. Сайт «Навчальні матеріали онлайн», «ІНВЕСТИЦІЙНИЙ КЛІМАТ ДЕРЖАВИ ТА ФАКТОРИ, ЩО ЙОГО ФОРМУЮТЬ»
https://pidruchniki.com/1026071063370/investuvannya/investitsiyinyi_klimat_derzhavi_faktori_yogo_formuyut